N O R A K S T S

Lieta Nr.A42960509
Lietvedības Nr.A01317-11/44

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2011.gada 10.janvārī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese S.Pone,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *V.U.*, personas kods */personas kods/*, pieteikuma par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.septembra lēmuma Nr.3197 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvā rajona tiesā 2009.gada 15.oktobrī saņemts *V.U.* (turpmāk arī – pieteicējs) pieteikums par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētāja vai VP RRP KPP) 2009.gada 10.septembra lēmuma Nr.3197 (turpmāk arī – pārsūdzētais lēmums) atcelšanu, un ar Administratīvās rajona tiesas tiesneses 2009.gada 20.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts, un ierosināta administratīvā lieta Nr.A42960509.

Ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) 149.[5] panta 1.daļas.

[2] Pieteicējs uzskata, ka pārsūdzētais lēmums ir atceļams, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[2.1] 2009.gada 9.maijā ap plkst. 21.00 pieteicējs šķērsoja krustojumu K.Ulmaņa gatve – Liepājas iela virzienā no Jūrmalas uz pilsētas centru. Pieteicējs paskaidro, ka krustojumā iebrauca pie dzeltenā signāla, jo atradās pārāk tuvu pie krustojuma, lai varētu apstāties un nepalikt krustojumā. Braukšanas ātrums bija 70 km/h.

Jau netālu no K.Ulmaņa un Vienības gatves krustojuma pieteicēju apstādināja Ceļu policijas patruļas mašīna un inspektors pavēstīja, ka pieteicējs krustojumu šķērsojis pie sarkanā signāla un par to sods 100.00 Ls.

[2.2] Pieteicējs norāda, ka tā kā protokolā Nr. PA 645981 nav ailes, kur varētu uzrakstīt paskaidrojumu, inspektors *A.O.* atbildēja, ka to var izdarīt „pieņemamajās" dienās Gaujas ielā 15.

[2.3] Pieteicējs uzskata, ka tika maldināts par paskaidrojuma sniegšanas iespējām, kā arī par pārsūdzētā lēmumā minēto ātruma noteikšanas metodi – vizuāli.

[3] Atbildētāja tiesā 2009.gada 25.novembrī iesniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteicēja pieteikums netiek atzīts pilnā apjomā, pamatojoties uz šādiem argumentiem:

[3.1] Atbildētāja paskaidro, ka 2009.gada 9.maijā, plkst. 21:08 VP RRP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona jaunākais inspektors *A.O.* (turpmāk arī – jaunākais inspektors *A.O.*) pieteicējam sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.PA645981 par Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 56.4 punkta prasību pārkāpumu par to, ka pieteicējs 2009.gada 9.maijā, plkst. 21:03, Rīgā vadīja transportlīdzekli Volvo 740, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/*, pa K.Ulmaņa gatvi no Lielirbes ielas puses, kur jāapstājas, šķērsoja krustojumu taisnā virzienā brīdī, kad luksofora objektā dega aizliedzošais (sarkanais) signāls.

[3.2] Saskaņā ar LAPK 149.[5] panta 1.daļas nosacījumiem 2009.gada 9.jūnijā VP RRP KPP Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja (turpmāka arī – SAPIB) Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks *K.N.*, pieteicējam klātesot, pieņēma lēmumu Nr.050/PA 645981 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums) sodīt pieteicēju ar naudas sodu 40.00 Ls, kā vainu pastiprinošu apstākli norādot LAPK 34.panta 1.daļas 2.punktu.

Atbildētāja norāda, ka ar pārsūdzēto lēmumu pieteicējs iepazinies, to parakstīja un nekādus iebildumus neizteica.

[3.3] 2009.gada 10.jūnijā tika reģistrēts pieteicēja iesniegums ar Nr.U/4271, pēc kura izskatīšanas tika pieņemts lēmums atstāt sākotnējo lēmumu negrozītu. Jaunākais inspektors *A.O.* dienesta ziņojumā norāda, ka 2009.gada 9.maijā veica dienesta pienākumus Rīgā kopā ar jaunāko inspektoru *J.K.*. Jaunākais inspektors *A.O.* norāda, ka no posteņa atrašanās vietas, t.i., Liepājas ielā, luksofora objekta, kas uzstādīts K.Ulmaņa gatvē, signāli bija labi pārredzami un, ka dotajā krustojumā uzstādītajos luksofora objektos signāli pārslēdzas sinhroni. Kā arī jaunākais inspektors *A.O.* norāda, ka vizuāli izskatījās, ka pieteicējs vadīja transportlīdzekli ar ātrumu, kas nepārsniedz 50 km/h, līdz ar ko vadītājam bija iespēja apturēt transportlīdzekli. Pēc apturēšanas pieteicējs neizteica vēlēšanos sniegt rakstveida paskaidrojumu uz vietas.

[3.4] Atbildētāja norāda, ka nav pamata apšaubīt minētā policijas darbinieka sniegto lietas apstākļu izklāstu un nav iespējams saskatīt saprātīgu pamatojumu un izskaidrojumu tam, kāpēc lai policijas darbinieks apturētu pieteicēja vadīto transportlīdzekli, ja viņš nepārkāpa Ceļu satiksmes noteikumu prasības, un tādējādi sniegtu nepatiesas ziņas par lietas faktiskajiem apstākļiem.

Atbildētāja atsaucas uz likuma „Par policiju" 2., 10. un 12.pantu, LAPK 22.pantu, Ceļu satiksmes noteikumu 56.4 punktu, 4.punktu, LAPK 149.[5] panta 1.daļu un norāda, ka pieteicējs savu vainu pārkāpuma izdarīšanā neatzīst, jo viņš

uzskata, ka ar savām darbībām nav izdarījis pārkāpumu, jo veica atļauto manevru. Pieteicēja apgalvojums nav pamatots.

[3.5] Ņemams vērā ir arī tas fakts, ka pieteicējs gada laikā jau bija divas reizes administratīvi sodīts par Ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, tajā skaitā par analoģisko Ceļu satiksmes noteikumu prasību pārkāpumu, ko, saskaņā ar LAPK 34.panta 1.daļas 2.punktu, var uzskatīt par vainu pastiprinošu apstākli.

Atbildētāja, atsaucoties uz „Valsts pārvaldes iekārtas likuma" 10.panta 4.daļu, norāda, ka sakarā ar minēto atbildētāja lielāku ticamību piešķir policijas darbinieku teiktajam.

[3.6] Atbildētāja materiālu izskatīšanas gaitā guva pārliecību, ka pieteicēja iesniegumā norādītie pārkāpuma izdarīšanas apstākļi neatbilst patiesībai. Tie ir pretrunā ar administratīvā pārkāpuma protokolā un policijas darbinieka dienesta ziņojumā norādīto.

Atbildētāja uzskata, ka VP RRP KPP SAPIB Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks *K.N.* ir pamatoti sodījis pieteicēju, saskaņā ar LAPK 149.^{5} panta 1.daļas nosacījumiem, piemērojot naudas sodu 40.00 Ls apmērā.

[3.7] Atbildētāja nevar piekrist pieteicējam, ka, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu un pieņemot lēmumu, viņam tika liegta iespēja paust savu viedokli par pārkāpuma apstākļiem, līdz ar ko nav izpildīts noteiktais uzklausīšanas pienākums. LAPK izpratnē pārkāpējs savu viedokli un paskaidrojumus varēja paust administratīvā pārkāpuma protokolā vai uz speciāli tam paredzētas paskaidrojuma veidlapas. Pieteicējam bija tāda iespēja, bet viņš to nav izdarījis, turklāt policijas darbinieks norāda, ka uz vietas šādu vēlēšanos pieteicējs neizteica. Ieradoties uz lietas izskatīšanu VP RRP KPP SAPIB, pieteicējam arī bija iespēja sniegt papildus paskaidrojumus, bet viņš to neizmantoja. Apstrīdot sākotnējo lēmumu pieteicējam tiek dota iespēja izteikt savu viedokli un argumentus rakstveidā, ko viņš arī izdarījis, iesniedzot iesniegumu VP RRP KPP par sākotnējo lēmumu.

[3.8] Attiecībā par iesniegumā norādīto protokola parakstīšanu, atbildētāja uzskata, ka administratīvā pārkāpuma protokola veidlapā skaidri ir norādīts, ka pie administratīvās atbildības saucamas personas paraksts ir paredzēts divās vietās – par to, ka tai ir izskaidrotas tiesības un pienākumi, kā arī par protokola kopijas saņemšanu, kas nenozīmē automātisku piekrišanu izdarītajam pārkāpumam.

Atbildētāja norāda, ka saskaņā ar LAPK 243.pantu, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot administratīvā pārkāpuma protokols Nr. PA 645981, kas ir uzskatāms par pirmatnējās lietas materiāliem, jaunākā inspektora *A.O.* dienesta ziņojums, pārkāpuma fiksēšanas vietas shēma, kā arī pieteicēja iesniegums.

[4] Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 114.panta pirmo daļu, ja lietā esošie dokumenti ir pietiekami un tam rakstveidā piekritis pieteicējs, trešā persona un šā likuma 29.pantā minētais tiesību subjekts, tiesa var izspriest lietu bez tiesas sēdes (rakstveida procesā). Lietās par publisko tiesību līguma atbilstību tiesību normām, tā spēkā esamību un izpildes pareizību gadījumos,

kad atbildētājs ir privātpersona, nepieciešama arī atbildētāja piekrišana rakstveida procesam.

No lietas materiāliem izriet, ka pieteicējs piekritis lietas izskatīšanai rakstveida procesā (lietas 17.lapa). Tiesa atzīst, ka lietā esošie dokumenti ir pietiekami, lai lietu izskatītu rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[5] Izvērtējusi lietas materiālus kopsakarā ar tiesību normām, tiesa nonāk pie secinājuma, ka pieteikums ir nepamatots un noraidāms.

[6] Ar lietas materiāliem tiesa konstatē turpmāk norādītos faktiskos apstākļus:

[6.1] 2009.gada 9.maijā Valsts policijas Rīgas reģionā pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes ceļu policijas bataljona 10.rotas jaunākais inspektors *A.O.* sastādījis administratīvā pārkāpuma protokoluNr.PA 645981 (turpmāk – Protokols), kurā konstatēts, ka 2009.gada 9.maijā plkst.21.03 Rīgā pa K.Ulmaņa gatvi no Lielirbes ielas puses Vienības gatves virzienā pieteicējs vadīja transportlīdzekli Volvo 740 ar reģistrācijas numuru */reģistrācijas numurs/* un laikā, kad dega aizliedzošais sarkanais luksofora gaismas signāls, neapturēja transportlīdzekli vietā, kur tas jādara, turpināja braukt, iebrauca un šķērsoja krustojumu ar Liepājas ielu taisnā virzienā, ar ko pārkāpa Ministru kabineta 2004.gada 29.maija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" 65.4 punktu. Par šādu pārkāpumu atbildībā paredzēta LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā (sk.lietas 27.lapu).

[6.2] 2009.gada 9.jūnijā Valsts policijas Rīgas RP KPP Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieks *K.N.*, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu (Protokols NR.PA 645981) pieņēmis lēmumu Nr.050/PA 645981, ar kuru nolemts par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzlikt pieteicējam naudas sodu Ls 40 (sk.lietas 26.lapu).

[6.3] 2009.gada 10.jūnijā Valsts policijas Rīgas RP KPP saņemts pieteicēja 2009.gada 9.jūnija iesniegums, ar kuru pieteicējs apstrīdējis Valsts policijas Rīgas RP KPP Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieka *K.N.* 2009.gada 9.jūnija lēmumu Nr. Nr.050/PA 645981 (sk.lietas 23.lapu).

[6.4] Ar Valsts policijas Rīgas RP KPP 2009.gada 3.jūlija lēmumu Nr.2377 pagarināts termiņš pieteicēja apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanai līdz 2009.gada 10.septembrim (sk.lietas 31.lapu).

[6.5] Ar Valsts policijas Rīgas RP KPP 2009.gada 10.septembra lēmumu Nr.3197 Valsts policijas Rīgas RP KPP Satiksmes Administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas priekšnieka vietnieka *K.N.* 2009.gada 9.jūnija lēmums Nr.050/PA 645981 atstāts negrozīts (sk.lietas 33.-37.lapu).

[7] LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta atbildība par braukšanu, ja luksoforā deg aizliedzošais signāls, vai par nepakļaušanos satiksmes regulētāja signālam vai braukšanu virzienā, kas ir aizliegts ar satiksmes regulētāja signālu,

Par šādu pārkāpumu paredzēta administratīvā atbildība - naudas sods velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem.

[8] Ceļu satiksmes likuma 19.panta pirmajā daļā noteikts, ka ceļu satiksmes dalībniekiem ir jāizpilda šā likuma, Ceļu satiksmes noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus; jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības. Analoģiska satura tiesību norma ietverta Ceļu satiksmes noteikumu 4.punktā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 56.2.apakšpunktu dzeltens signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 65.punktā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu, bet saskaņā ar 56.4.apakšpunktu luksofora sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 64.punktu, ja satiksmes regulētāja vai luksofora signāli, izņemot šo noteikumu 59.punktā minēto luksoforu, braukt aizliedz, transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis pirms stoplīnijas (929.ceļa apzīmējums) vai 541.ceļa zīmes. Ceļu satiksmes noteikumu 314.10.apakšpunktā noteikts 929.ceļa apzīmējums - plata nepārtraukta šķērslīnija – stoplīnija, kas norāda vietu, pirms kuras vadītājam jāaptur transportlīdzeklis, ja uzstādīta 207.zīme vai braukšanu aizliedz luksofora vai satiksmes regulētāja signāls.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 65.punktu, ja, iedegoties dzeltenajam signālam vai brīdī, kad satiksmes regulētājs paceļ roku augšā, transportlīdzekļa vadītājs transportlīdzekli šo noteikumu 64.punktā noteiktajās vietās var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli.

No minētajām tiesību normām izriet, ka vadītājam transportlīdzeklis jāaptur pie stoplīnijas, kas izvietota pirms luksofora, kad luksoforā iedegas dzeltenais signāls, taču gadījumā, ja iedegoties dzeltenajam signālam, vadītājs transportlīdzekli pirms stoplīnijas var apturēt, tikai strauji bremzējot, šī transportlīdzekļa vadītājs drīkst ceļu turpināt, neapturot transportlīdzekli. Taču, luksoforā degot sarkanam signālam, transportlīdzekļa vadītājam ir aizliegts šķērsot stoplīniju, kas izvietota pirms attiecīgā luksofora.

[9] LAPK 243.panta pirmajā daļā noteikts, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus

apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. LAPK 243.panta otrajā daļā noteikts, ka šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar administratīvā pārkāpuma vietas apskates protokolu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, citu personu paskaidrojumiem, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tiesa konstatē, ka izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā ir šādi pierādījumi: Protokols, kas saskaņā ar LAPK 243.panta otro daļu ir atzīstams par patstāvīgu pierādījumu lietā. Protokolu saraksts (sk. lietas 30.lapu), Valsts policijas Rīgas RP KPP Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona 10.rotas jaunākā inspektora *A.O.* 2009.gada 1.jūlija paskaidrojums (sk. lietas 29.lapu), kā arī pieteicēja sniegtie paskaidrojumi apstrīdēšanas iesniegumā, pieteicēja 2009.gada 9.oktobra atbildētājai adresētajā vēstulē un pieteikumā.

[10] Valsts policijas amatpersona *A.O.* 2009.gada 1.jūlija dienesta ziņojumā norāda, ka 2009.gada 9.maijā, pildot dienesta pienākumus kopā ar jaunāko inspektoru *J.K.*, atrodoties uz Liepājas ielas, ievērojis, ka K.Ulmaņa gatves krustojumā ar Liepājas ielu, kad krustojumā pieteicēja transportlīdzekļa kustības virzienā dedzis aizliedzošais sarkanais signāls, pieteicējs, nav apturējis transportlīdzekli, iebraucis un šķērsojis krustojumu pie aizliedzošā sarkanā signāla. *A.O.* paskaidro, ka no viņu atrašanās vietas bijis skaidri redzams luksoforā uz K.Ulmaņa gatves degošais gaismas signāls, luksofors krustojumā pārslēdzas sinhroni. Pieteicēja vadītais transportlīdzeklis apturēts uz K.Ulmaņa gatves. Pieteicējs par pārkāpumu paskaidrojis, ka braucis ar ātrumu ap 70 km/h un nav paspējis apturēt transportlīdzekli. *A.O.* norāda, ka, vizuāli novērtējot, transportlīdzekļa braukšanas ātrums bijis virs 50 km/h. Pieteicējam izskaidrotas tiesības un pienākumi. Sarunas laikā ar pieteicēju, pieteicējs nav izteicis vēlmi uz vietas sniegt paskaidrojumu. *A.O.* ieskatā pieteicējam bijusi iespēja apturēt transportlīdzekli.

Izvērtējot Valsts policijas amatpersonas *A.O.* 2009.gada 1.jūlija Dienesta ziņojumā norādītos lietas apstākļus un Protokolā konstatēto pārkāpuma būtību, tiesa konstatē, ka minētie pierādījumi ir savstarpēji saskanīgi, tajos nav konstatējamas pretrunas, kas varētu radīt šaubas par šo pierādījumu ticamību.

[11] Pieteicējs apstrīdēšanas iesniegumā, gan pieteikumā norāda, ka krustojumā ir iebraucis pie dzeltenā regulējošā signāla, braucot ar ātrumu 70 km/h, kas ir bijis atļautais braukšanas ātrums. Pieteicējs ne apstrīdēšanas iesniegumā, ne pieteikumā, ne arī 2009.gada 9.oktobrī Valsts policijai adresētajā vēstulē nav precizējis notikuma faktiskos apstākļus. Proti, pieteicējs nav sniedzis izvērtējamus paskaidrojumus par minētā krustojuma šķērsošanas apstākļiem, kas apstiprinātu pieteicēja paskaidrojumu, ka konkrētajā gadījumā pieteicējam nebija iespējams apturēt transportlīdzekli tam noteiktajā vietā pirms krustojuma,

(tostarp, vai krustojumu pabeidza šķērsot pie dzeltenā luksofora signāla un cik tālu pieteicējs atradās no vietas, kur pirms krustojuma apturams transportlīdzeklis, kad iedegās zaļais mirgojošais signāls un dzeltenais signāls).

[12] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 56.punkta 56.1.apakšpunktu zaļš signāls atļauj kustību. Lai ceļu satiksmes dalībniekus informētu par to, ka zaļā signāla darbības laiks beidzas un drīz iedegsies aizlieguma signāls, var lietot zaļu mirgojošu signālu. Konkrētajā krustojumā transportlīdzekļa vadītājs par aizliedzošā signāla drīzu iedegšanos tiek brīdināts savlaicīgi ar zaļo mirgojošo gaismu luksoforā, un tādējādi transportlīdzekļa vadītājam ir iespējams savlaicīgi samazināt transportlīdzekļa braukšanas ātrumu. Savukārt, kā norādīts iepriekš šā sprieduma 9.punktā, dzeltenais luksofora signāls ir aizliedzošs signāls, izņemot gadījumu, ja nav iespējams apturēt transportlīdzekli, strauji nebremzējot. Izvērtējot notikuma vietu kartē, tiesa konstatē, ka K.Ulmaņa gatve virzienā no Lielirbes ielas uz Liepājas ielas pusi pirms krustojuma ar Liepājas ielu ir pilnīgi taisns ceļa posms aptuveni 60m, bet nelielais K.Ulmaņa gatves izliekums Lielirbes ielas virzienā neapgrūtina K.Ulmaņa gatves krustojuma ar Liepājas ielu labu pārredzamību aptuveni vismaz 85m attālumā no krustojuma. Tādējādi transportlīdzekļa vadītājam pirms minētā krustojuma šķērsošanas ir iespējams savlaicīgi izvērtēt situāciju un, luksoforā iedegoties zaļam mirgojošam signālam, samazināt braukšanas ātrumu. Ņemot vērā pieteicēja norādīto braukšanas ātrumu un apstāšanās ceļu uz asfaltbetona seguma, tiesa atzīst, ka šādas pārredzamības apstākļos pieteicējam bija iespējams savlaicīgi reaģēt uz luksofora gaismas signāliem un apturēt transportlīdzekli tam paredzētajā vietā pirms K.Ulmaņa gatves krustojuma ar Liepājas ielu.

[13] Attiecībā par paskaidrojumu sniegšanu, pieteicējs uzskata, ka ir ticis maldināts. Kad pieteicējs lūdzis, kur var uzrakstīt paskaidrojumu, pieteicējam atteikts, ka skaidrot visu varēšot Gaujas ielā 15, un ir tikai jāparaksta protokols.

No Protokola satura redzams, ka pieteicējs bez iebildumiem ir parakstījies par to, ka ir iepazīstināts ar LAPK 260.pantā noteiktajām tiesībām un pienākumiem, kas cita starpā paredz tiesības sniegt paskaidrojumus. Protokolam nav pievienotu paskaidrojumu, kā arī Protokols nesatur pieteicēja iebildumus par protokola saturu, proti, pieteicējs bez iebildumiem to ir parakstījis.

No lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs ir pats personīgi piedalījies lietas sākotnējā izskatīšanā, taču lietā nav pierādījumus, kas liecinātu par pieteicēja sniegtajiem paskaidrojumiem, pamatotiem iebildumiem par Protokolā konstatētajiem lietas apstākļiem, pieņemot sākotnējo lēmumu.

Līdz ar to no lietas materiāliem nav iegūstams apstiprinājums pieteicēja apgalvojumam, ka pieteicējam ir bijusi liegta iespēja sniegt paskaidrojumus par lietas apstākļiem. Proti, pat ja pieteicējam sākotnēji protokola sastādīšanas brīdī būtu bijusi atteikta iespēja sniegt paskaidrojumus, šādas tiesības pieteicējam bija iespējams izmantot personīgi ierodoties uz lietas sākotnējo izskatīšanu. Taču no lietas materiāliem konstatējams, ka pieteicējs rakstveida iebildumus atbildētājai ir sniedzis tikai pēc galīgā lēmuma pieņemšanas šajā lietā. Tādējādi secināms,

ka, kaut arī pieteicējs ir norādījis par viņa vēlmi sniegt sākotnēji paskaidrojumus par lietas apstākļiem, kas viņam ir liegts, no lietas materiāliem konstatējamā pieteicēja rīcība neliecina par pieteicēja faktiski veiktām darbībā šo tiesību izmantošanai.

[14] Ņemot vērā iepriekš norādīto, kā arī apstākli, ka pieteicējs savos paskaidrojumos nav sniedzis no Protokolā konstatētajiem un Dienesta ziņojumā norādītajiem pārkāpuma apstākļiem atšķirīgus citus izvērtējamus apstākļus, kā vien norādi, ka krustojumā iebraucis pie dzeltenā luksofora gaismas signāla, izvērtējot kopsakarā lietā esošos pierādījumus, tiesai nav pamata apšaubīt Protokolā un Valsts policijas amatpersonas *A.O.* dienesta ziņojuma ticamību. Līdz ar to tiesa atzīst, ka pieteicējs pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpumu izdarīšanu.

[15] Par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu tiesību normas sankcijā paredzēt administratīvā atbildība - naudas sods velosipēda un mopēda vadītājam desmit latu apmērā, bet cita transportlīdzekļa vadītājam — no divdesmit līdz simt latiem.

LAPK 32.panta pirmajā daļā noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Šā panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Par izdarīto administratīvo pārkāpumu pieteicējam uzlikts naudas sods Ls 40. Minētais sods piemērots, konstatējot atbildību pastiprinošu apstākli, kas paredzēts LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktā.

Saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu, atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ka gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta.

Protokolu sarakstā redzams, ka 2008.gada 22.decembrī pieteicējam sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols par LAPK 149.^{5} panta pirmās daļas pārkāpumu. Līdz ar to secināms, ka pieteicējs gada laikā ir atkārtoti izdarījis LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēto pārkāpumu, kas saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu ir atzīstams par vainu pastiprinošu apstākli.

Ņemot vērā norādīto, tiesa secina, ka pieteicējam sods uzlikts saskaņā ar LAPK 32.panta pirmo un otro daļu LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzētā soda ietvaros, atbilstoši pārkāpuma raksturam un pārkāpuma apstākļiem.

[16] Ņemot vērā iepriekš norādīto, kā arī izvērtējot pārsūdzēto lēmumu kopumā, tiesa secina, ka pārsūdzētais lēmums atzīstams par tiesisku un pamatotu, tādēļ atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā iepriekš konstatēto un pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 1.punktu, Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nosprieda:

noraidīt *V.U.* pieteikumu par Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.septembra lēmuma Nr.3197 atcelšanu.

atstāt negrozītu Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes 2009.gada 10.septembra lēmumu Nr.3197 .

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese (paraksts) S.Pone

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnese_____ S.Pone
Valmierā, 2011.gada 10.janvārī